

Nr 110.

Av herr **Linders**, i anledning av det i statsverkspropositionen upptagna förslaget angående anslag till fortsatt byggande av fiskehamnar.

I statsverkspropositionen under rubrik Fiskeriväsendet, nionde huvudtiteln D. 7, äskar Kungl. Maj:t av riksdagen ett anslag för år 1917 av 590,000 kronor till fortsatt byggande av fiskehamnar enligt uppgjord plan. Därjämte beredes riksdagen tillfälle att uttala sig i frågan, huruvida entreprenadsystemet skall komma till fortsatt användning eller byggandet må ske genom väg- och vattenbyggnadsstyrelsens omedelbara försorg.

Vad först tiden för fiskehamnarnas byggande beträffar, så är det verkligen bekymmersamt, att viktiga fiskelägens väntan på tjänliga hamnar skall bli så lång. Det kan befaras stagnation i fiskenäringens utveckling på åtskilliga ställen eller rent av tillbakagång. Tiderna äro visserligen sådana, att största sparsamhet är av nöden, men å andra sidan också sådana att i synnerhet näringar för produktion av livsmedel icke heller få försummas. Jag anser därför, att om ett påskyndande av fiskehamnsbyggandet kan möjliggöras medelst bättre arbetsmetoder och högre anslag, så böra statsmakterna också använda dessa utvägar. Fördelen för landet blir så mycket större, ifall samtidigt arbete kan beredas åt stenindustriens nu sysslösa arbetare.

Det har, som sagt, också beretts riksdagen tillfälle att nu mera avgörande uttala sig om sättet för det fortsatta fiskehamnsbyggandet. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen framhåller, det olägenheterna att utföra arbetena på entreprenad redan tydligt trätt i dagen vid de under arbete varande fyra första anläggningarna. Vid Träslöf ha t. ex. den först antagna entreprenörens borgensmän måst insätta ny entreprenör. Å annat ställe

ha sådana svårigheter yppat sig, så att det ej anses uteslutet, att staten tvingas avsluta arbetena under egen arbetsledning. Det förtjänar även anmärkas, att det endast blivit danska entreprenörer och dansk arbetsledning, som hittills erhållit sysselsättning vid dessa hamnbyggnader.

För övrigt är det en hel rad av grava anmärkningar mot entreprenadsystemet, som väg- och vattenbyggnadsstyrelsen anför. Jag upprepar dem ej här, utan inskränker mig till att hänvisa till statsverkspropositionens bilaga under denna punkt, där de återfinnas. På grund av dessa skäl hemställde väg- och vattenbyggnadsstyrelsen i skrivelse den 21 oktober 1915, att Kungl. Maj:t täcktes:

dels medgiva, att statens fiskehamnar finge utföras av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen utan anlitande av entreprenadsystemet, dock med rätt för styrelsen att utföra fiskehamnsanläggning eller del därav på entreprenad, om styrelsen i särskilt fall ansåge sådant vara med statens fördel förenligt;

dels bemyndiga väg- och vattenbyggnadsstyrelsen att vidtaga alla de åtgärder, som erfordras för anskaffande av den behöfliga befälspersonalen och arbetsmateriel samt arbetenas utförande och ledning.

Det synes mig som om styrelsen givit bindande motivering för bifall till sin framställning. Jag har emellertid härmed velat än ytterligare betona den synpunkten, att hamnbyggenas snabba bedrivande och solida uppförande säkerligen skulle väsentligt understödjas, ifall staten genom eget organ bedreve ifrågavarande arbete. Statsrådet har självt än ytterligare framhållit, att, enär de flesta hamnarna för framtiden skola underhållas av staten, den arbetsmateriel som anskaffas komme till användning även efter det alla fiskehamnarna färdigbyggts.

Härtill kunde också fogas beträffande speciellt anskaffning av mudderverk att bristande tillgång på sådant ofta beklagats vid åtskilliga fiskelägen, där man alltid har stora svårigheter med att hålla hamnar och inseglingrännor vid erforderligt djup.

Hela denna sak ligger visserligen till riksdagens omprövning denna motion förutan. Men jag tror, att *anskaffningen av arbetsmateriel för statens räkning*, som ursprungligen beräknades komma att kosta ungefär 800,000 kronor — om nu detta, som jag hoppas, kommer att bifallas — samt *det faktiska nödläge vari åtskilliga fiskehamnar befinna sig* liksom även *den stora arbetslösheten inom stenhuggeriarbetarekåren* väl skulle motivera ett rikligare anslag för år 1917 än Kungl. Maj:t äskar. Därför har jag ansett mig böra framställa yrkande därom.

Möjligen förfogar styrelsen redan över betydande överskott från före-

gående års anslag. Men detta beror väl i så fall närmast på att arbetena ej fortskridit så hastigt som beräknats, till någon del väl också på att åtminstone tre av de tidigast tillämnade hamnbyggnaderna ej kunnat påbörjas på grund av att formaliteten med upplåtelse av gravationsfria hamnområden ej i rätt tid blivit uppklarad. Och därav följer endast att kravet på ett snabbt fullföljande av arbetet snart återkommer med dubbel styrka. Jag ifrågasätter därför en höjning i extra anslaget för år 1917 av 210,000 kronor eller till 800,000 kronor.

Med stöd av det sålunda anförda föreslås alltså,

att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts äskande under litt. D. Fiskeriväsendet mom. 7 (59) nionde huvudtiteln måtte besluta:

dels, med — — — — — detta; (lika med Kungl. Maj:ts förslag) *dels ock*, vid bifall härtill, av det sålunda sammanslagna anslaget å 2,818,000 kronor å *extra stat* för år 1917 anvisa ett belopp av kronor 800,000 att etc. (I fortsättningen lika med Kungl. Maj:ts förslag.)

Stockholm den 26 januari 1916.

Sven Linders.
